

این که رئیس جمهور ایران می گوید جمله **نقد معصوم مجاز است** را نگفته و اگر چنین برداشتی هم شود برداشت صحیحی نیست، قطعاً باید این سخنان را پذیرفت.

نائب رئیس جامعه مدرسین حوزه علمیه قم؛

نائب رئیس جامعه مدرسین حوزه علمیه قم، با تأکید بر این که نقد خود معصوم مجاز نیست، گفت: در عین حال در زمان حکومت معصومین و حکومت امام زمان(عج) هم امکان نقد و انتقاد وجود دارد.

به گزارش اسپادانا خبر، آیت الله [] مقتدایی نائب رئیس جامعه مدرسین حوزه علمیه قم و دبیر شورای عالی حوزه های علمیه سراسر کشور در گفت و گویی توضیحاتی درباره نقد حکومت اسلامی در زمان امام زمان (عج) پرداخت که مشروح آن را در ادامه می خوانید:

بعد از سخنان آقای دکتر حسن روحانی رئیس جمهور، در خصوص مجاز بودن نقد حکومت در زمان معصومین(ع)، شاهد موضع گیری هایی از سوی برخی مخالفان دولت بودیم، نظر حضرتعالی در این باره چیست و آیا میان نقد خود معصوم با نقد حکومت معصوم، تفاوتی وجود دارد؟

عصمت پیامبر(ص) و امامان(ع)، از معتقدات شیعه است؛ و هر شیعه ای به این اعتقاد دارد که قول معصوم و فعل معصوم حجت است؛ یعنی اگر معصوم، فرمایشی فرمود و مطلبی را فرمود و در موردی اظهار نظری کرد، این فرمایش معصوم حجت الهی بوده و مستند، و مطابق با حکم واقع پروردگار است. همچنین اگر معصوم عملی انجام داد، که می شود فعل معصوم، این فعل، حجت الهی و مطابق است با حکم واقعی پروردگار و در نتیجه خلاف نیست و انتقاد هم جایز نخواهد بود؛ برای این که ما معتقدیم پیامبر(ص) و امامان(ع) معصوم هستند و معصوم هم بر خلاف حکم الهی نه حرفی می زند و نه عملی انجام می دهد؛ این برای قول معصوم و فعل معصوم.

اگر ما دیدیم که معصوم فرمایشی فرموده اند و نظر ما مطابق او نیست و مخالف اوست، این جا ما وظیفه داریم نظر خودمان را اصلاح کنیم و نظر خودمان را با نظر معصوم منطبق کنیم، نه این که نقدی کنیم، چون نظر او مطابق با حکم الهی است و نظر ما اگر مخالف است ما باید خودمان را با حکم الهی تطبیق دهیم.

آیا میان نقد خود معصوم و نقد حکومت معصوم که آقای رئیس جمهور دقیقاً روی همین موضوع حکومت در زمان معصومین اشاره داشتند، تفاوتی هست و آیا می توان حکومت در زمان معصوم، یعنی حکومتی که حاکم آن امام معصوم باشد، مانند حکومتی که برای دوران پس از ظهور امام زمان(عج) متصور هستیم، نقد و انتقادی داشت و ایرادات را مطرح کرد؟

در یک حکومت اسلامی که امام عصر(عج) و امام معصوم حاکم است، در آن حکومت می شود نقد کرد؛ و قطعاً می شود نقد کرد؛ کما این که در زمان حکومت امیرالمؤمنین امام علی(ع) می آمدند و به والی و استاندار حضرت ایراد می کردند و می گفتند استاندار شما چنین و چنان کرد و امیرالمؤمنین(ع) هم پس از بررسی، وقتی می فهمیدند کار اشتباهی از سوی آن

استاندار سر زده، او را عزل می کردند؛ این نقدها پذیرفته می شد و بر طبق آن عمل می کردند.

در حکومت امام زمانه(عج) هم، نقد امکان پذیر است؛ نقد مسئولین و خدمتگذاران و کارگزاران نظام می شود، تا اشکالات رفع شود اما باز هم نباید فراموش کنیم که نقد خود معصوم جایز نیست، چون فعل معصوم و قول معصوم، حجت و مطابق با حکم الهی است که آن قابل نقد و ایراد نیست؛ اما در حکومت اسلامی، و در همین حکومت اسلامی خودمان که امروز وجود دارد، باید نقد باشد؛ نقد آموزنده و نقدی که حل مشکلات و رفع نواقص شود، و اگر ایرادهایی در جاهایی هست، بتوانند رفع کنند. بنابراین نقد بجا و نقد به مورد باید باشد، چرا که آموزنده و اصلاح کننده است و البته نقد هر کسی غیر از معصوم؛ چون فقط معصوم است که فعلش مطابق با حکم واقعی خداست و قولش مطابق با حکم پروردگار، و آن قابل نقد نیست، اما هر کسی غیر معصوم، قابل نقد است.

به نظر شما چرا با وجود این که آقای روحانی رئیس جمهور اصلا بحث انتقاد از شخص معصوم را مطرح نکرده و گفته بودند در زمان حکومت معصوم هم امکان نقد وجود دارد، مخالفان دولت، سخن رئیس جمهور را به گونه ای متفاوت مطرح کرده و بر اساس همان برداشت نادرست این قدر موضع گیری کردند؟

حالا اگر کلامی از شخص رئیس جمهور صادر شده و برداشت می شود که ایشان نقد معصوم کرده، اما این که خود ایشان یکی دو روز بعد می آید و می گوید که من این جمله که نقد معصوم مجاز است را نگفتم و اگر چنین برداشتی هم می شود، برداشت صحیحی نیست، قطعاً باید این سخنان را پذیرفت و نباید این موضوع را دنبال کرد؛ نمی شود گفت که نخیر، شما این را گفتید و حتما هم اشتباه گفتید؛ چون واقعا صلاح نیست.

منبع/ ایسنا

برچسب ها: [حسین روحانی](#) [1]

[جوزیه علمیه](#) [2]